

De merkwaardige realiteit van Pinksteren

"Als Christus echter in u leeft, bent u door de zonde weliswaar sterfelijk, maar de Geest schenkt u leven, omdat u door God als rechtvaardigen bent aangenomen"

(Romeinen 8 vers 10)

In de meditatie van gisteren (zie 'In één adem') schreef ik over hoe knap de apostel Paulus in één zin, in een aantal woorden, zóveel in één adem weet te zeggen.

Dat gevoel kwam ook boven toen ik nadacht over het Pinksterfeest, dat we de komende zondag weer zullen vieren.

Pinksteren is een geweldig feest. Vooral vanwege het merkwaardige geheim - dat Paulus in deze ene zin uit Romeinen 8 onder woorden brengt. Laat ik het een 'merkwaardige realiteit' noemen.

Waarom?

"Het is Pinksteren geweest" - Ja, en dus? Dus wat? Dus hebben we de zonde achter ons gelaten. Er zijn christenen die dat geloven en uitdragen - en tja... Paulus zegt het óók: "*Bevrijd van de wet van de zonde en de dood*" (Romeinen 8 vers 2).

En dan kijk je naar je eigen leven. En je constateert zo vaak dat het niet zo is. Je haalt zo vaak die lat niet van de levensstijl van een kind van God. Je ontdekt hoe sterk de zonde is. Je loopt tegen je 'oude mens' aan die je zo vaak weer de baas is...

En dus? Dus wat? Dus heb je kennelijk de Geest van God niet ontvangen. Er zijn christenen die dat geloven en uitdragen.

Maar dàt zegt Paulus nou net *niet*. In Romeinen 7 al niet, en ook hier in Romeinen 8 niet. Je hebt de Geest van God ontvangen - *juist* als sterfelijk, zondig, zwak, gebrekkelig mens. Gods Geest heft dàt bestaan, dat *karakter* van ons bestaan in dit leven, niet op. Nòg niet, om precies te zijn.

Hij zet het wèl in een ander, bepaald *perspectief*. En dat is het perspectief van 'adel verplicht'.

Wat is die verplichting? Dat je niet meer *tevreden* bent met je 'oude bestaan' waarin je eigen wil de baas is. Dat je er geen *genoegen* mee neemt dat je nog altijd en steeds weer terugvalt. Maar dat je gaat vèchten tegen die 'oude mens'.

Dat kun je niet alleen. Dat kan alleen in de kracht van de Geest van God - die ons *gegeven* is. Dat geldt voor *iedereen* die gelooft in Jezus Christus.

En behalve dat je het niet alleen *kunt*, je *doet* het óók niet alleen. Je doet het 'samen met al de heiligen'. *Samen* met de broeders en zusters, die net als jij óók in Jezus Christus geloven.

Wat dat betekent?

Elkaar helpen; elkaar corrigeren (dat moet soms óók) - maar dan ook weer: elkaar bemoedigen.

Ons láten corrigeren (dat hoort er óók bij) - en dan ook weer: ons láten bemoedigen. Elkaar vasthouden in geloof, hoop en liefde. Want ook sámen hebben we Gods Geest ontvangen.

Een gezegend Pinksteren gewenst!